

Arrest

nr. 213 380 van 3 december 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de stad SINT-NIKLAAS, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift X die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Sint-Niklaas van 4 september 2018 tot niet-inaanmerkingneming van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 25 oktober 2017 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 10 *juncto* artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), teneinde haar vader te vervoegen die over een verblijf beschikt op grond van zijn status als langdurig ingezetene van Italië.

1.2 Op 4 september 2018 neemt de burgemeester van de stad Sint-Niklaas een beslissing tot niet-inaanmerkingneming van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf. Dit is de bestreden beslissing, die op 10 september 2018 aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht en die luidt als volgt:

“(…) Gelet op artikel 26/2/1, § 2, 2^e lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Naam I(…)

Voornamen: E(…)

Nationaliteit: Macedonië

Geboortedatum: (…)

Geboorteplaats: (…)

Identificatienummer bij het Rijksregister: (…)

Verblijvend te: (…)

heeft zich op 25-10-2017 (dag/maand/jaar) bij het gemeentebestuur aangemeld om een verblijfsaanvraag in te dienen met toepassing van de artikelen 10bis en 10ter, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze aanvraag is niet in aanmerking genomen en is niet doorgestuurd naar de Minister of zijn gemachtigde op grond van het feit dat:

- de vreemdeling tot staving van zijn aanvraag niet alle bewijsstukken overlegt die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden vastgesteld bij artikel 10bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, te weten:*
 - o Het bewijs dat de referentiepersoon over een ziektekostenverzekering beschikt die alle risico's in België dekt voor zichzelf en de andere leden van de familie*
 - o Een medisch attest waaruit blijkt dat betrokkene niet lijdt aan een van de ziekten vermeld in punt A van de bijlage van de wet van 15-12-1980 (…)*

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen noch vertegenwoordigd. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd.

Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, *Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen*, Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49). Een onderzoek van de ontvankelijkheids- en in voorkomend geval de gegrondheidsvoorwaarden van het beroep is derhalve vereist.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep vast.

3.1 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil

van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51-2479/001, 116-117*).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

3.2 Ter terechtzitting van 29 november 2018 geeft de advocaat van de verzoekende partij aan dat deze volgens een e-mail van de stad Sint-Niklaas een verblijf heeft gekregen. Hij legt dit stuk ook neer ter terechtzitting. Daarnaast stelt hij dat hij met zekerheid weet dat de verzoekende partij in het bezit werd gesteld van een "oranje kaart". Hij geeft aan dat hij op het eerste zicht geen belang heeft en zich in dit verband naar de wijsheid te gedragen.

De Raad stelt vast dat de neergelegde stuk vooreerst een e-mail van 6 november 2018 bevat, gericht aan de advocaat van de verzoekende partij en afkomstig van T. B., de teamverantwoordelijke van het "team vreemdelingen" van de stad Sint-Niklaas. Deze e-mail is een antwoord op een e-mail van 17 oktober 2018 van de advocaat van de verzoekende partij gericht aan M. V., werkzaam bij de FOD Binnenlandse Zaken, en T.B. Deze e-mail van 17 oktober 2018 maakt tevens deel uit van het neergelegde stuk. De advocaat verwijst in zijn e-mail naar de stukken die bij de aanvraag van 25 oktober 2017 om machtiging tot verblijf ontbraken en voegt ze bij, en vraagt om een herziening, intrekking of heroverweging van de bestreden beslissing.

In de e-mail van 6 november 2018 antwoordt T.B. dat de Dienst Vreemdelingenzaken akkoord is gegaan en dat de verzoekende partij verblijf krijgt ("*41bis en Al tot einde kaart R(...)*"). Hij stelt tevens dat hij aan de griffie van de Raad zal laten weten dat de beslissing werd herzien en dat de stad Sint-Niklaas zich niet meer zal laten vertegenwoordigen op de zitting van 29 november 2018.

De Raad stelt vast dat uit de voormelde e-mail van 6 november 2018 uitdrukkelijk blijkt dat de bestreden beslissing werd herzien. Ook geeft de stad Sint-Niklaas duidelijk aan dat de Dienst Vreemdelingenzaken akkoord is gegaan om de verzoekende partij een verblijf toe te kennen, met name "*41bis en Al tot einde kaart R(...)*". R. is de naam van de vader van de verzoekende partij.

De bijlage 41bis in het geval van de *in casu* ingediende aanvraag wordt geregeld in artikel 26/2/1, § 3, eerste lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit), dat luidt als volgt: "*Indien de Minister of zijn gemachtigde de aanvraag ontvankelijk verklaart, informeert de burgemeester of zijn gemachtigde de vreemdeling dat zijn aanvraag ontvankelijk is, geeft hem een ontvangsbewijs van de aanvraag af, conform het model in de bijlage 41bis, schrijft hem in in het vreemdelingenregister en geeft hem een attest van immatriculatie (model A) af, waarvan de geldigheidsduur gelijk is aan die van de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt, zonder echter langer te mogen zijn dan zes maanden. Indien de aanvraag echter wordt ingediend op basis van artikel 10bis, § 4 van de wet, wordt de termijn van zes maanden verminderd tot vier maanden.*"

De bestreden beslissing, zijnde een bijlage 41ter, werd genomen op grond van artikel 26/2/1, § 2, tweede lid van het vreemdelingenbesluit, dat luidt als volgt: "*Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag echter niet alle vereiste documenten overlegt, of indien uit de controle van de verblijfplaats bedoeld in het 1e lid blijkt dat de vreemdeling niet op het grondgebied van de gemeente verblijft, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging en betekent deze beslissing aan de vreemdeling, door middel van een document conform het model in de bijlage 41ter. Een kopie van dit document wordt onmiddellijk aan de Minister of zijn gemachtigde bezorgd.*"

Uit de bovenstaande bepalingen blijkt dat het feit dat de bestreden beslissing – een beslissing tot niet-inaanmerkingneming van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf – werd herzien en dat de

verzoekende partij een bijlage 41*bis* – een bewijs van ontvangst van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf – krijgt, maakt dat een vernietiging van de bestreden bijlage 41*ter* haar niet langer een voordeel kan opleveren en dat zij niet langer benadeeld wordt door de thans bestreden beslissing. Haar aanvraag die middels de bestreden beslissing niet in aanmerking werd genomen, wordt middels de voormelde bijlage 41*bis* immers in ontvangst genomen.

Dat de verzoekende partij volgens de verklaringen van haar advocaat thans in het bezit is van een “*oranje kaart*”, zijnde een attest van immatriculatie, doet in dit verband dan ook zelfs niet meer ter zake.

Uit de bovenstaande vaststellingen blijkt bijgevolg niet dat de verzoekende partij nog over het rechtens vereiste belang zou beschikken, en ook de verzoekende partij maakt dit met haar betoog ter terechtzitting niet aannemelijk.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend achttien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE